

DOOR PAUL SMITH, CFA, VOORZITTER EN CEO VAN HET CFA INSTITUTE

COLUMN

Nieuwe generatie beleggers eist duurzaamheid

Het is tijd dat er meer objectieve data komen over de voordelen van ESG, vindt Paul Smith.

Vaak wordt mij gevraagd hoe onze beroepsgroep duidelijker zijn maatschappelijk nut kan aantonen. De onderliggende vraag is: wat is het fundamentele doel van financiële markten?

Een manier waarop ons beroep zijn nut kan bewijzen, is door bij de allocatie van kapitaal rekening te houden met milieu-, sociale en governance (ESG)-standaarden. ESG-beleggen wint steeds meer aan populariteit, al zijn de meningen over de effecten nog steeds verdeeld. Zo zijn er mensen die beweren dat je laten leiden door ESG-overwegingen een soort activisme is en afleidt van de plicht te streven naar een zo hoog mogelijk beleggingsrendement.

Voorstanders vinden dat het meenemen van ESG-data in het beleggingsproces er blijk van geeft dat de belegger inziet dat bedrijven impact hebben op maatschappij en milieu – in positieve of negatieve zin. Hiervan worden professionals in de sector zich steeds meer bewust, al is er nog geen consensus over hoe dit te verankeren valt in het beleggingsbeleid.

Het is nodig om de voordelen van ESG-beleggen beter te kwantificeren, wil het echt doorbreken. Uit recent onderzoek van CFA Institute, getiteld 'The Evolving Future of ESG Integration in Investment Analysis', blijkt dat meer en meer mensen vinden dat vermogensbeheerders een verantwoordelijkheid hebben om ESG-data mee te nemen in hun beleggingsanalyse. Zo'n 85 procent van de respondenten was van mening dat institutionele beleggers rekening moeten houden met ESG-factoren.

We kunnen niet genoeg benadrukken dat het opnemen van ESG-overwegingen niet hoeft te leiden tot belangenconflicten voor de vermogensbeheerder. Een analyse van een bedrijf draait nu eenmaal niet alleen om het financiële rendement voor aandeelhouders. Er zijn ook maatschappelijke en milieutechnische factoren. Het is moeilijk een waardering op deze zogenaamde 'externe factoren' te plakken. Maar als je ze negeert, komen er wel degelijk kosten voor de

maatschappij, de economie en, uiteindelijk, dus ook voor de beleggingen.

Kijken we bijvoorbeeld naar roken, dan zien we dat volgens de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) roken en de neveneffecten ervan de wereldeconomie jaarlijks meer dan \$1 biljoen kosten. Klimaatverandering zal nog meer kosten met zich meebrengen. Het Intergovernmental Panel on Climate Change van de VN schat dat extreem weer en de gezondheidseffecten van de verbranding van fossiele brandstoffen de Amerikaanse economie de afgelopen tien jaar minstens \$ 240 miljard per jaar hebben gekost en dat de last alleen al in de komende tien jaar met 50 procent zal toenemen. Het verlies aan productiviteit voor de wereldeconomie als gevolg van klimaatverandering wordt tegen 2030 geraamd op \$ 2 biljoen.

Dit zijn duizelingwekkende bedragen. Steeds meer informatie komt beschikbaar en dit zal overheden en beleggers in staat stellen deze 'externe kosten' te beprijzen. Ook over de omvang van de ESG-beleggingsmarkt komen we meer te weten. BlackRock voorspelt dat de markt de komende tien jaar 16 keer zo groot zal worden, van \$ 25 miljard naar \$ 400 miljard. Ondertussen kijken overheden hoe zij het gebruik van ESG-criteria kunnen bevorderen.

De volgende generatie beleggers – en een groeiend deel van de huidige generatie – zal het gebrek aan cijfermatige kaders niet accepteren als excuus voor een passieve houding. Zij willen actie. En dat vergt visie. Onze beroepsgroep zal beleggingsbeslissingen niet langer kunnen baseren op louter historische data.

Dat brengt ons terug bij de vraag wat het doel is van de financiële markten. Als we deze vraag naar tevredenheid van onze klanten willen beantwoorden, zullen we hen moeten laten inzien dat er een maatschappelijk doel is.

De definitieve doorbraak van ESG is aanstaande. «